

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii**(Sprawa C-18/09)**

(2009/C 69/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Hiszpanii**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy Ley 48/2003, de 26 de noviembre, de régimen económico y de prestación de servicios de los puertos de interés general [ustawy 48/2003 z dnia 26 listopada w sprawie systemu gospodarczego i świadczenia usług portów o znaczeniu powszechnym], a w szczególności jej art. 24 ust. 5 oraz art. 27 ust. 1, 2 i 4, które ustanawiają system zniżek i zwolnień od opłat portowych, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy prawa wspólnotowego, a szczególności na mocy art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 1986 r. stosującego zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Hiszpańskie przepisy ustanawiają szereg zwolnień i zniżek dotyczących opłat portowych. Owe zwolnienia i zniżki zależą od portu wypłynięcia i portu przeznaczenia statków, i skutkują zastosowaniem korzystniejszych taryf, w pierwszej kolejności do ruchu pomiędzy archipelagami hiszpańskimi lub pomiędzy Ceutą i Meillią, w drugiej kolejności, do ruchu pomiędzy tymi portami a portami Unii Europejskiej, w trzeciej kolejności, do ruchu pomiędzy portami Unii Europejskiej. W związku z tym, zdaniem Komisji, przepisy te mają dyskryminujący charakter.

Królestwo Hiszpanii, które powołuje się na szczególną sytuację geograficzną sporych portów, nie uzasadniło konieczności ani proporcjonalności środka. Pomimo, iż Królestwo Hiszpanii zobowiązało się do zmiany sporych przepisów, Komisji nie wiadomo o przyjęciu jakichkolwiek przepisów kładących kres temu naruszeniu.

(¹) Z.U. L 378, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 19 stycznia 2009 r. — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening przeciwko AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad**(Sprawa C-24/09)**

(2009/C 69/50)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening*Strona pozwana:* AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 10a dyrektywy 85/337⁽¹⁾, zgodnie z którym zainteresowana społeczność na określonych warunkach musi mieć dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, aktów lub zaniechań — wymaga także, aby zainteresowana społeczność była uprawniona do zaskarżenia rozstrzygnięcia sądu w sprawie udzielenia zezwolenia w przypadku, w którym zainteresowana społeczność miała możliwość wzięcia udziału w postępowaniu sądowym w sprawie udzielenia zezwolenia i wyrażenia swojego stanowiska?
- 2) Jeżeli na pytania pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: czy art. 1 ust. 2, art. 6 ust. 4 i art. 10a dyrektywy 85/337 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może ustanowić różne wymogi w odniesieniu do zainteresowanej społeczności w rozumieniu art. 6 ust. 4 lub art. 10a z tym skutkiem, że małe, zorganizowane na płaszczyźnie lokalnej stowarzyszenia ochrony środowiska są uprawnione do udziału w postępowaniu w sprawie decyzji przewidzianym na podstawie art. 6 ust. 4 dla przedsięwzięć, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko, w dziedzinie, w jakiej działa stowarzyszenie, ale nie mają prawa do zaskarżenia w rozumieniu art. 10a dyrektywy 85/337, ponieważ liczą sobie mniej członków niż minimum wymagane prawem krajowym?
- 3) Czy art. 15a dyrektywy 96/61⁽²⁾, zgodnie z którym zainteresowana społeczność na określonych warunkach musi mieć dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, aktów lub zaniechań — wymaga także, aby zainteresowana społeczność była uprawniona do zaskarżenia rozstrzygnięcia sądu w sprawie udzielenia zezwolenia w przypadku, w którym zainteresowana społeczność miała możliwość wzięcia udziału w postępowaniu sądowym w sprawie udzielenia zezwolenia i wyrażenia swojego stanowiska?